

KARPE D'IES 12+1

LA REVISTA DE
L'IES FRANCESC BADIA
FOIOS / ALBALAT /
ALBUIXECH

JUNY DE 2012

5É ANY

EN AQUEST NÚMERO TROBARÀS

3 PREMIS LITERARIS I FOTOGRÀFICS

K 4 i 5 SETMANA PER LA LLENGUA

A 6 i 7 GRADUACIÓ I DISCURS DE 2n DE BATXILLERAT

R 8 i 9 OPINIÓ

9 TWITTER LINGÜÍSTICA

P 10 EXPERIÈNCIA EDMODO

E 11 FINS ARA

13 EQUIP DIRECTIU

D' 14 VIATGE A ANGLATERRA

15 FRANCÉS

I 16 OPINIÓ

E 17 ALTES CAPACITATS

S 18 i 19 SKINHEAD CULTURE

20 i 21 PROSOCIA

22 i 23 OPINIÓ/ CIÈNCIA DIVERTIDA

13 24 CONTRACOBERTA

un capell d'estiu
un cabell de seda antiga
el encens i el pensament
el felicí seques i senys
i s'abrirà davant la pelm
des del cor del laberint
tot debanant somni i vida
surt a l'alba i hi camí

GABRIELA DE JUAN
primavera 2012

Bé, ja hem arribat a un altre final de curs. Enguany tot serà, possiblement, diferent. Hi haurà canvi d'equip directiu i el curs vinent ens depara alguna sorpresa desagradable.

Amb aquelles ganes de llibertat que volem aconseguir us desitgem que passeu un bon estiu.

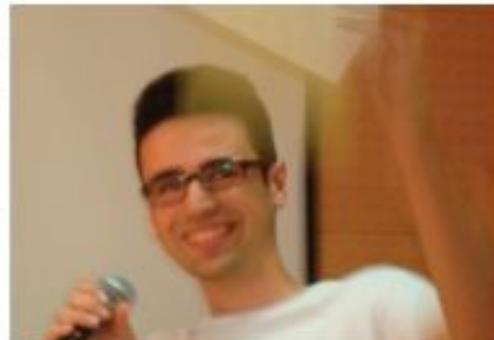
Estudieu molt i tingueu present que l'esperit de la Karpe, estiga on estiga, us continuarà mostrant a través d'una finestra informativa tot allò que passe al nostre institut.

El dia 4 de maig es feren públics els premis del concurs literari conjunt de l'IES i AMPA, així com els premiats al concurs de fotografia.

El jurat, format per un professor/a del departament d'Educació plàstica i visual, un membre de l'AMPA i un membre de la direcció del centre, entre les obres presentades al 2n Premi de fotografia de l'IES Escultor En Francesc Badia ha fallat el següent veredicte:

PREMI	TÍTOL	AUTOR
1r PREMI	Simetria natural	Joseph Navarro González (1r BAT PEV)
2n PREMI	Suc de taronja	Verónica Barragan Ramirez (4t B) Rebeca Piquer Alcaina(4t B)
3r PREMI	El cel pot esperar	Salvador Monzó Martínez (3r A)
1r Accésit	Mirada	Núria Corral Gutiérrez (1r BAT PEV)
2n Accésit	Atardecer de encanto	Andrea Villarroya Saiz (1r ESO A)
3r Accésit	Eines de treball	Jessica Martí la Rosa (1r ESO C)

I els premiats en les diferents modalitats del concurs literari són els següents

CURS	CASTELLÀ	VALENCIA
BATXILLER	0	2
2n CICLE	4	10
1r CICLE	3	7

El jurat està format per un professor/a del departament de Valencià o Castellà (en funció de la llengua de l'original), un membre de l'AMPA i un membre de la direcció del centre ha fallat el següent veredicte:

CATEGORI A	LLENGUA	TÍTOL	AUTOR
BATXILLER	VALENCIÀ	DESERT	DESERT
BATXILLER	CASTELLÀ	DESERT	DESERT
3r i 4t ESO	VALENCIÀ	El terrible gegant	Ulises Verdejo (3r C)
3r i 4t ESO	CASTELLÀ	Diez razones para decir basta	Rubén Morcillo Izquierdo (4t ESO A)
1r i 2n ESO	VALENCIÀ	La casa zero	Laia Gonzalez (2n ESO A)
1r i 2n ESO	CASTELLÀ	La promesa	Ana Isabel López (2n ESO D)

K
A
R
P
E

D'
I
E
S

13

Enguany en versió curta hem celebrat la Setmana per la Llengua els dies anteriors a la Trobada pel valencià el dia 13 de maig. Ens hi visità Carles Cano i ens deleità amb les seues rondalles i contalles. Teníem exposada la selecció de fotografies del concurs comarcal i ens anunciarà la nostra "xaranga" aquesta setmana que conclogué amb la pintada d'un grafit pels nostres artistes urbans ben a la vista dels nostres visitants, (vegeu pàgina del costat)

K
A
R
P
E
D'
I
E
S
13

GRADUACIÓ 2n DE BATXILLERAT

6

K
A
R
P
E

El dia 25 de maig tingué lloc l'acte de graduació del alumnes de 2n de Batxillerat. Després dels parlaments de la directora, i alcaldes, els representants de les classes de Batxillerat llegiren un textos de comiat molt emotius. Després de sis anys al centre els sentiments apareixen fàcilment.

Els alumnes també ens regalaren un fantàstic vídeo que esperem poder veure penjat a la xarxa alguna vegada.

D'
I
E
S

13

Buenas tardes a toda la comunidad educativa del Instituto Escultor Francesc Badia de Foios: alumnos y alumnas, padres y madres, profesores y profesoras, presidente del AMPA Jesús Honrubia y demás representantes: Amparo Martí y Juan Ramón Ferrandis, a los alcaldes de Albalat: José Rafael Tamarit y la concejala de educación Encarna Pérez, de Albui-xech: José Vicente y de Foios: Héctor Bueno y Ana Ruiz.

Bienvenidos al acto de graduación de nuestros alumnos de 2º de Bachillerato.

Llegamos aquí un buen día, al entrar el cielo estaba estrellado, han pasado 8 años y este cielo siempre ha estado estrellado, hemos reido, llorado y el cielo del instituto Foios siempre estrellado. ¿Será la magia de la adolescencia? Llevábamos la mochila cargada de inquietudes y preguntas, muchas siguen sin respuestas, entonces ¿qué hemos hecho aquí? Se llama educación, educación pública. Hemos estudiado matemáticas, filosofía, historia, latín, sí, sacaremos las mejores notas en el selectivo, sí, pero no sólo, nos ha dado tiempo a aprender de los demás, a enamorarnos, a cultivar la amistad, al desengaño, a la frustración, a planteamos nuevas preguntas, a ayudarnos unos a otros, a convivir. Se llama escuela pública y no vamos de uniforme, atendemos a la diversidad, aprendemos de ella y nos da tiempo a todo.

En estos tiempos de recortes yo no me voy a cortar, voy a pedir, os pido:

- Que luchéis para que nadie os deje sin futuro, nos dejé sin futuro, porque vuestro futuro es el nuestro.
- Que tengáis un pensamiento crítico, que lo cuestionéis todo, porque hay mucha información.
- Que seas valientes, decididos, sin fronteras, que este mundo se os quede pequeño.
- Que no paréis de aprender y de emprender con actitud abierta
- Y sobre todo, que cambiéis este mundo, que imaginéis realidades distintas y las ocupéis, sin pedir permiso, sin miedo.

Un par de sentimientos flotan en esta sala. Uno es la Nostalgia. Me voy a poner etimológica clásica: νόστος es el viaje de regreso a casa de Ulises tras la guerra de Troya, δύος significa dolor. A Ulises le duele el mar que le separa de casa como a vosotros os duele acabar esta etapa fundamental de vuestras vidas, dejar el instituto y lo que ello significa. Pero siempre podréis volver a esta casa porque es vuestra casa. No tengáis pena, os esperan nuevas aventuras, la odisea no ha acabado.

Otro sentimiento que se palpa en el ambiente es la Satisfacción, de facere, hacer y de satis bastante. Nuestros queridos alumnos están satisfechos, han hecho lo suficiente, están llenos, contentos, orgullosos, la tarea está cumplida, también sus padres y profesores lo estamos.

Nos vamos, pues, con nostalgia y satisfacción, yo también me voy de aquí para allá, con mi música a otra parte. Llegué a este cielo estrellado hace 8 años y a la dirección hace 4. Presenté el proyecto de dirección con la ilusión de un principiante, dejaré el cargo como amateur, porque he hecho este trabajo con amor. Pensamos un buen día que entre todos podríamos hacer este pequeño mundo mejor y lo hemos conseguimos.

Me despido aquí, con vosotros, lo que más quiero, los alumnos y alumnas de este cielo, me llevaré conmigo algunos recuerdos imborrables: toda mi clase de griego, todos los días fueron buenos, el sueño de Ana, un picnic en el río, un extravío por laberintos de espejos.

Os voy a regalar dos palabras mágicas por si tenéis que abrir alguna puerta que se os resista: imaginación y acción. Es una combinación irresistible. Porque los sueños se cumplen soñamos. No como un ejercicio estéril. Soñamos para cumplir los sueños, soñar es sólo el primer paso, pero vendrán muchos pasos y ocuparemos otras plazas, calles y realidades porque tiene que llover, tiene que llover a cántaros. A la nostalgia le voy a poner un color, el azul del mar y del cielo y una banda sonora, el blues, música de ida y vuelta porque no nos vamos del todo, sólo hay que estirar del hilo de Ariadna... y a la satisfacción le voy a poner música de los Rolling Stones y el color rojo de la lengua irreverente de Mike Jagger. Satisfaction.

Quiero agradecer:

- en primer lugar a vuestros padres que se comprometieran con el centro en este proyecto compartido.
- A vuestros profesores y tutores, Teresa y Pere, su trabajo y dedicación
- A María Camacho y Ana Camps, mis dos soles en el Consejo Escolar, su luz y calor
- Y a todos vosotros, queridos alumnos y alumnas, por todo lo que habéis aportado al Instituto con vuestra presencia, con vuestro modo de ser y de estar aquí. Gracias por todo lo que nos habéis enseñado.

Os deseo lo mejor, suerte

Foios, 25 de mayo de 2012

Gabriela de Juan

K
A
R
P
E

D'
I
E
S

13

LA MEUA MANERA DE VEURE LA VIDA, COMENÇANT PER LA TOLERÀNCIA.

K
A
R
P
E

M'agradaria començar a parlar de tolerància com una forma de respecte a les idees, creences o pràctiques dels altres quan són diferents o contraris a les pròpies. Potser per a uns quants la tolerància és el millor que pot haver-se ideat i per a uns altres la tolerància és exclusivament una forma de trobar la complicitat amb els altres, són tantes les definicions que la gent pot donar de tolerància que m'agradaria raonar per descobrir d'on ve, i perquè serveix, així com per a trobar la millor definició.

D'
I
E
S

13

En primer lloc m'agradaria explicar els origens de la paraula tolerància. Podriem dir, segons la història, que la tolerància es va començar a elaborar o millor dit, a establir a Europa, durant les guerres de religió, sobre els segles XVI i XVII. Aquest principi defensava que ningú no havia de ser perseguit per les seues creences religioses. Actualment, aquest concepte ha derivat no només en la religió sinó també en els costums, en les formes de vestir, en tot; per què, per molt que una persona pense que l'important és una única forma de religió, de societat, de cultura... ha de respectar totes les altres, és a dir, les ha de tolerar. Però què és realment el que hem de tolerar? Per què jo puc dir que s'ha de tolerar la llibertat i estaria cometent un error. Per a aclarir què és el que realment és respectable vaig a utilitzar unes quantes línies. Els valors fonamentals, com la llibertat, no s'han de tolerar són valors obligats, valors que estan aprovats, que són drets humans, inalienables.

Hem de mostrar tolerància amb aquelles qüestions que no afecten els valors fonamentals, encara que influïsquen en el dia a dia. Podrem mostrar tolerància, per exemple, en la roba, els costums, el caràcter...

Abans de continuar amb la meua explicació del que és tolerància podria explicar un poc sobre els valors fonamentals. Potser molta gent s'equivoque i pense que la virtut principal dels valors fonamentals és la tolerància, però no, no és així, el valor fonamental és la justícia. Per això la qüestió no és tolerar una persona d'una altra religió, sió, tractar-la amb justícia i reconèixer-li els seus drets i complir les nostres obligacions.

Pense que la tolerància és la base del respecte, en especial del respecte mutu. Quan una persona tolera els costums, la roba, el caràcter d'una altra podrà viure sense que ningú no puga ferir-la. Per una altra banda, trebem la gent que ni tolera, ni ho vol fer, com és el cas de la gent que pensa que els homosexuals tenen una malaltia per ser homosexual o la gent que pensa que el catolicisme està per damunt de la religió àrab o de la budista... Fins i tot, trebem gent que a estes altures a una societat com la nostra, multicultural, heterogènia..., pensa que la raça blanca és la principal i la important i que les altres són solament una forma de substitució de la raça blanca i que per això són inferiors. Doncs NO! A tota aquesta gent que pensa aquestes barbaritats els falta tolerància i bona educació, també els falta aprendre coses de la vida, perquè, ja els puc dir jo, que sense tolerància, no hi hauria respecte i sense respecte no s'haguera pogut arribar a una democràcia. Una democràcia forta a base de respecte i de tolerància.

En conclusió, quan una persona sap tolerar pot ser feliç, perquè si tolera, podrà comprendre que cap raça, ni cap manera de vestir, ni cap costum, cap caràcter ni cap altra manera diferent a la seua està per damunt de cap altra. Tots són iguals!

ISA GALVEZ MUÑOZ. 4t ESO B

Desahucios: Legales, ¿pero, legítimos o ilegítimos?

Un desahucio es la acción por parte del propietario de un inmueble de expulsar de forma legal a los inquilinos de este. El problema de los desahucios se ha visto incrementado con la crisis a causa del aumento del desempleo, ya que las economías familiares han caído en picado y no son capaces de devolver los préstamos. Según el periódico "elconfidencial.com" el número de desahucios en España es preocupante, pero aún lo son más las expectativas para el futuro.

Desde un punto de vista legal, es decir, lo que está de acuerdo con las leyes y el derecho, el desahucio está autorizado en los siguientes casos: Falta continua del pago de las rentas o de la fianza, incumplimiento del contrato, subarriendo no autorizado, expiración del contrato... Esta parte en mi opinión no tiene nada reprochable, ya que los motivos son, desde mi punto de vista, lógicos y aceptables, por tanto no veo necesaria la modificación de lo expuesto anteriormente, ni para beneficio del arrendador, ni del arrendatario. Creo necesario mencionar el hecho acaecido en Noviembre de 2009 cuando entró en vigor el "Desahucio Express", el objetivo de esta nueva ley era promover el alquiler en un contexto de crisis inmobiliaria creando mecanismos más rápidos y efectivos en caso de impago del alquiler del inmueble. En mi opinión esta ley solo sirve para que haya más desahucios y en consecuencia, más casas vacías, es decir, no estoy de acuerdo con esta ley, ya que me parece suficientemente grave la situación actual con los desahucios y creo que esta ley, más que mejorar, empeora la situación.

Analizarlo desde un punto de vista ético es más complejo, ya que depende de la opinión de cada persona. El desahucio es legal en los casos que anteriormente he expuesto pero, en mi opinión, es también ilegítimo, es decir no sigue las normas éticas que tengo como modelo. En mi opinión, expulsar a alguien de la vivienda en la que habita por no poder hacer frente a los gastos, no me parece la mejor solución, para mí, la solución correcta reside en el diálogo y en la negociación, creo que lo correcto es llegar a un acuerdo en que ambas partes salgan beneficiadas intentando que la otra salga lo menos perjudicada posible. La clave está en mirar por el otro de forma moderada, es decir, dejar de lado el egoísmo y egocentrismo y empezar a pensar en las consecuencias que tienen nuestros actos en los demás, es decir, seguir el imperativo categórico kantiano.

Otro punto importante – y más en el mundo actual – es el punto económico: en la actualidad, la crisis está arrasando las economías familiares más inestables, y a causa de la gran especulación inmobiliaria que ha habido hay un número muy grande de casas sin vender (cabe diferenciar entre casas sin vender y casas vacías, ya que hay gente que tiene más de una casa, pero reside en una, es decir las otras las tiene como inversión, casa de verano, para el futuro...), es decir, la mayoría de la población está afectada por la crisis y no dispone de los medios económicos suficientes para comprar una casa, es por eso que la cantidad de casas sin vender es tan grande, yo pregunto: ¿No es mejor negociar las condiciones del alquiler de una casa, en lugar de, poner más y más casas en venta, con el ilusorio pensamiento de que se venderá? Por eso insisto en que la solución no es desahuciar sino, dialogar. ¿O es que a los bancos les interesa, económicamente hablando, tener pisos parados sin ninguna productividad? No creo.

En conclusión: los desahucios son un gran problema en la actualidad, un problema que, desde mi punto de vista, no se está afrontando de forma adecuada y por eso hay que exigir a nuestros representantes que entablen negociaciones con los organismos pertinentes para solucionar este grave problema cuanto antes y así evitar que "se cobre más víctimas".

Álvaro Gómez Expósito 4º ESO A

K
A
R
P
E

D'
I
E
S

13

- llengua forta vs llengua forta (francès contra anglès) i després, estan les llengües débils... pobres #maldellengüeslectura 02-May-12 20:02 | MedranoMS
- hi ha paraules que si eres dona pareixes un home al dirles? #maldellengüeslectura 02-May-12 19:39 | MedranoMS
- @MedranoMS #maldellengüeslectura igual que jo 02-May-12 19:08 | raulg95
- @raulg95 per on vas? jo ja tinc les idees clares, falta pulir-lo #maldellengüeslectura 02-May-12 18:06 | MedranoMS
- #maldellengüeslectura ni tampoc llengües masculines o femenines, cada llengua té les seues característiques 02-May-12 17:51 | raulg95
- #maldellengüeslectura ni hi han llengües suaus ni aspres tot depen de les cordes vocals de les persones que produeixen un so més greu o agut 02-May-12 17:44 | oscardm21
- #maldellengüeslectura les llengües no són difícils o fàcils, com el chinook, tot depen del interès de la persona 02-May-12 17:42 | raulg95
- #maldellengüeslectura pot ser que defensant la teua llengua per a que no se extinga estigues menyspreant les altres, no? 02-May-12 17:34 | raulg95
- @raulg95 #maldellengüeslectura jo pense que no ja que eixa llengua no existeix si que sa pogut perdre mentre existia però ara jo pense que n 02-May-12 17:24 | oscardm21

Twitter és present cada vegada més a les nostres vides. Es tractaria ara d'aprofitar-lo a l'ensenyament. Això és el que hem fet els alumnes de 1r de Bat PIP junt al seu professor de valencià.

L'activitat consistia a fer piulades sobre el llibre de lectura **MAL DE LLENGÜES** de Jesús Tuson. Havien de fer comentaris, preguntes, reflexions al voltant del llibre i el seu procés lector i col·laborar entre ells.

Tot ho podeu trobat al hashtag **#maldellengüeslectura**.

El resultat, tot i que no tot el món hi participà, és molt positiu i es tractaria de corregir-ne les mancances i errors i millorar de cara a pròximes activitats.

The screenshot shows the Edmodo platform interface. On the left, there's a sidebar with a profile picture of Mr. JULIA, a globe icon, and links for Latest Posts, Direct, By Students, Assignments, and more. The main area displays a group discussion for '1r ESO A C/D'. A post from 'rafa' asks for help with words from activities. Another student, 'asa', replies. A third student, 'daniela', also asks a question. The right sidebar shows group settings like 'Group Code: val6mmz', 'Request To Join URL', 'Group Settings', 'Subscribe Group To Feed', and 'Public Pages'. It also lists 'Members (12)' and 'Folders'.

This screenshot shows the Edmodo login page. It has a large blue header with the 'edmodo' logo. Below it is a form with fields for 'Username or Email' and 'Password', followed by a 'Log In' button. Underneath the form, there's a 'Sign up now! It's Free!' section with buttons for 'For a Teacher' and 'For a Student'. At the bottom of the page, there's a footer with links for Schools & Districts, Help, and a copyright notice: '© 2012 Edmodo. All rights reserved. Terms of Service and Privacy Policy effective 08/27/2012.'

Els alumnes de 1r d'ESO Ai C/D junt al seu professor, Rafa, han posat un marxa una sèrie d'activitats utilitzant la plataforma educativa EDMODO. Enguany pot funcionar com una prova però és un mitjà per posar en contacte els alumnes entre ells i el professorat i, a més, no permet l'accés sense autorització de ningú més. Calendaris, activitats, preguntes compartides, qualificacions... que han resultat molt positives. Ara només falta la seua traducció al valencià.

JUBILACIÓ segons el DIEC: relatiu al jubileu, festa pública que celebraven els hebreus cada cinquanta anys on els esclaus eren alliberats...

Companys, si sabeu on dorm la lluna

*blanca
digueu-li que la vull
però no puc anar a estimar-la
Que encara hi ha combat.*

*Companys, si coneixeu el cant de la
sirena
allà en mig del mar
jo l'aniria a veure.
Però encara hi ha combat.*

*I si un trist atzar m'atura i caic en terra
porteu tots els meus cants
i un ram de flors vermelles
a qui tant he estimat.*

*Companys, si busqueu les
primaveres lliures
amb vosaltres vull anar
que per poguer-les viure
jo me n'he fet soldat.*

*I si un trist atzar m'atura i caic en terra
porteu tots els meus cants
i un ram de flors vermelles
a qui tant he estimat.
Quan guanyem el combat.*

IMAGINE (John Lennon)

Imagine there's no heaven
It's easy if you try
No hell below us
Above us only sky
Imagine all the people
Living for today...

Imagine there's no countries
It isn't hard to do
Nothing to kill or die for
And no religion too
Imagine all the people
Living life in peace...

You may say I'm a dreamer
But I'm not the only one
I hope someday you'll join us
And the world will be as one

Imagine no possessions
I wonder if you can
No need for greed or hunger
A brotherhood of man
Imagine all the people
Sharing all the world...

You may say I'm a dreamer
But I'm not the only one
I hope someday you'll join us
And the world will live as one

Quan surts per fer el viatge cap a
Itaca,

has de pregar que el camí sigui llarg,
ple d'aventures, ple de coneixences.
Has de pregar que el camí sigui llarg,
que siguin moltes les matinades
que entraràs en un port
que els teus ulls ignoraven,
i vagis a ciutats

per aprendre del que saben.
Has d'arribar-hi, és el teu destí,
però no forcis gens la travessia.
És preferible que duri molts anys,
que siguis vell quan fondegis l'illa,
ric de tot el que hauràs guanyat

fent el camí, sense esperar
que et doni més riqueses.
Itaca t'ha donat el bell viatge,
sense ella no hauries sortit.

I si la trobes pobra, no és que Itaca
teagi enganyat. Savi, com bé t'has fet,
abràs el que volen dir les Itaques.

I CONTE CONTAT, CONTE ACABAT

"Formar part d'un equip directiu és una d'aquelles experiències que imprimeixen caràcter. És una faena esgotadora i estressant, però també enriquidora i gratificant, encara que açò úlim només de vegades. Tot el professorat hauria de passar en algun moment de la seua carrera professional per un càrrec, els canviaria la seua percepció de l'educació, modificaria les seues prioritats.

Nosaltres, l'equip que acaba enguany, Gabriela, Mari Carmen, Hilari i Enric, hem posat tot l'entusiasme del que hem sigut capaços, més força de la que de vegades teníem, més bona voluntat que efectivitat, en molts casos. Hem tingut sempre molt clar per què estàvem ací, perquè creiem en la pública, perquè volem un ensenyament de qualitat i perquè considerem que la ciutadania valenciana mereix una educació pública, en valencià i de qualitat. No sabem si ho hem aconseguit, però esperem haver contribuït en la mesura de les nostres possibilitats. Ara desitgem molta sort a l'equip entrant, i els animem a iniciar projectes apassionants en els quals esperem col·laborar."

**...amagat a la butxaca
un cabdell de seda antiga
li encenia el pensament.
el fil segueix el seu pas
i s'adorm davall la pols...
des del cor del laberint
tot debanant somni i vida
surt a l'alba, hi ha camí...**

**Gabriela de Juan
primavera 2012**

K
A
R
P
E

D'

I The 25th of March we went to Worthing(UK). Worthing is a beautiful town near the beach. It was a funny trip; the best way to learn English.

E When we arrived in Worthing we went to our family's homes. The first day was strange and our family spoke too fast. They asked us what we wanted for breakfast: water, tea or chocolate and we answered, "water" but we understood it was for dinner. We made a mistake and then we told the woman that we wanted chocolate. Later we went to the beach with our partners and we had a great time.

13 S The next day we took a touristic visit in Worthing to visit some more of the town. In the afternoon we went to a special school, all the girls loved the teacher, and when we finished our lessons we went for a walk in the center.

On Tuesday we went to Brighton, we went by train. There we saw some graffiti and we went to Brighton Pier. We ate fish and chips which were delicious and then we did some shopping in the mall and we met some Italian girls and we danced with them.

Wednesday was our favorite day, we went to London. We saw all the famous places like Big Ben, Buckingham Palace, The London Eye... We took a short cruise in the Thames river. We went to Trafalgar Square and we went up to the famous Trafalgar square's lions, we took a lot of photos. We travelled in the underground it was very big and different from the underground in Spain. Our last stop was in Piccadilly Street. There was a very big shop for tourist where we bought a lot of presents for our families.

On Thursday we went to Chichester and we saw Chichester's Cathedral and after that we had lunch and we bought some souvenirs. It was our last day in England so we returned home early to pack up our things.

The last day was sad because we returned to home. We said goodbye to the family and they took us to school, we went for last minute shopping to Worthing and after lunch we went to the airport. It was really fun we got in the car and we circled the airport. When we arrived in Manises our families were waiting for us, they were very happy to see us and eager to see the photos.

The trip was fun, we met new people, we went to London... And the best was that we learned English. The families were nice and friendly and the food was delicious. If someone asked us to return to Worthing we'll say that not only we would return, but we would stay there.

Les Haikuistes de 1er.Bac

<p>L'esprit est lumière Il représente la raison C'est la vie du corps (Robert Bruixola)</p> <p>L'âme dans le calme Entourée par la nature... C'est L'Amazonie ! (Romina Gutiérrez)</p> <p>Tes yeux verts et grands Brillent dans la nuit tranquille Grâce à la pleine lune (Jessica Hernández)</p> <p>L'amour est bonheur Porte des rayons du soleil Fait rire l'enfant (Alma Montalt)</p>	<p>Rouge comme une belle pomme Couleur de l'espérance C'est notre avenir !!! (Josep Navarro)</p> <p>Mon désir accompli, j'obtiendrai la liberté, je serai heureux (Fran Rodrigo)</p> <p>Belle tranquilité C'est ce que j'aime le plus La grande mer bleue (Leticia Romero)</p> <p>La mer sauvage Fait de très hautes vagues C'est son caprice (Sophie Werner)</p>
--	---

 K
A
R
P
E

D'
I
E
S

13

Mots Croisés

Cherchez les 9 noms de famille.(Dans tous les sens)

Raja Saadaoui / Dunia Nassib (2^ºESO)

CONCOURS DE PRODUCTION EN LANGUE FRANÇAISE 2012

3º Ier.Prix - Calligramme - 2^ºESO
ALICIA TORADA LÓPEZ
IES Francisco Bodde Follos

LES PECES	ARTICLES

3º Ier.Prix - Bande Dessinée - 3^ºESO
FERNANDO PALAU RAMOS
IES Francisco Bodde Follos

Wert o l'art de crear universos paral·lels

K

A “Educació Cívica i Constitucional”. José Ignacio Wert, ministre d’Educació, ha rebatejat d’aquesta manera l’assignatura d’Educació per a la Ciutadania (EpC), un rebateig que, òbviament, no n’afecta només el nom, sinó també el temari. La quasi extingida EpC va començar a caminar l’any 2006 de la mà de la LOE, i tothom sap que ho va fer amb uns quants pals a les rodes, com ara els que hi posaren la jerarquia eclesiàstica i la patronal de col·legis catòlics. Curiosament, els mateixos que aquestes setmanes s’han posat més contents que un gínjol amb l’anunci del ministre.

D Si bé per al canvi de nom caldrà esperar a modificar la LOE, el curs vinent els alumnes ja podran visitar l’univers paral·lel creat per Wert, almenys durant una hora setmanal. És legítim –i molt creatiu!– dissenyar universos paral·lels i imaginaris. La irresponsabilitat arriba quan qui fa i desfà és el ministre d’Educació, el qual s’ocupa d’una matèria tan absolutament crucial per a les societats del passat, el present i el futur, que jugar-hi d’aquesta manera hauria d’estar penat... Però n’hi ha que és suro.

I **E** **S** **13** La modificació del temari d’EpC respon al primer manament de l’univers werterià: eliminar d’aquesta assignatura les “qüestions controvertides i susceptibles d’adoctrinament ideològic”. Tampmateix, i veient com queda el nou temari, deduïm que el ministre deu pensar que fer com fan no és pecat. O és que parlar de la iniciativa privada com a generadora de riquesa no és adoctrinar en un cert model econòmic? Encara més: haver volgut colar un apartat anomenat “els nacionalismes excloents” tampoc diu gaire a favor de la pretesa asèpsia ideològica.

Amb tot, més enllà dels nous continguts, és quan ens fixem en els temes omesos que se’ns revela clarament la magnitud de la maniobra del ministre. No és casual, per exemple, que haja suprimit completament un paràgraf que parlava de l’actitud crítica que havien de mostrar els estudiants envers els prejudicis socials racistes, xenòfobs, antisemites, sexistes i homòfobs. No és casual, perquè sabem que al darrere de l’eliminació d’aqueles línies hi ha un grapat de vots de la dreta més dretana esperant-lo, i sobretot perquè, ja ho sabem, viu al seu món.

Potser és per això que sembla que Wert no s’haja assabentat que el dia 24 de maig el Parlament Europeu va aprovar per àmplia majoria una resolució en què es condemna qualsevol discriminació basada en l’orientació sexual i la identitat de gènere, i en què s’exhorta els països de la Unió a protegir plenament els drets de les persones LGTB(1). El millor de tot és que la resolució va comptar amb el suport del seu propi partit, el Grup Popular Europeu. Només dos populars espanyols s’abstingueren, i un, Jaime Mayor Oreja, hi votà en contra. Però aquest sabem des de fa temps que no té remei.

Wert fa una mala faena als alumnes –i, doncs, a la societat del futur– ometent aquesta mena de continguts. Des de quan parlar de drets humans és promoure l’adoctrinament? Sens dubte, és clar que algú no ha acabat d’entendre el significat profund de la paraula democràcia o del sintagma igualtat de drets. Siga com siga, el fet cert és que la irresponsabilitat en persona governa l’educació dels nostres joves. Tot plegat constitueix una lluita més en l’ampla esquena de la comunitat educativa, que, per descomptat, no es quedarà impassible davant aquest nou atac al dret dels estudiants a una educació de qualitat.

Betlem Cases
Estudiant de pràctiques

1. Sigla que fa referència al col·lectiu de lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals.

Grafs i ponts de Königsberg

Els grafs

Un graf és un conjunt de punts units mitjançant una sèrie d'arestes. Els grafs connexos són aquells que sempre podem trobar un camí que uneix un vèrtex a un vèrtex qualsevol.

Un graf té un cicle eulerià si és un graf conex i de cada vèrtex ix un nombre parell d'arestes.

D'acord amb això, en un cicle eulerià, podem recórrer totes les arestes una vegada per a passar per tots els punts i començar i acabar en el mateix vèrtex. Un graf té un camí eulerià si és un graf conex i de cada vèrtex ix un nombre parell d'arestes exceptuant de dos, que seran el vèrtex d'entrada i el vèrtex final.

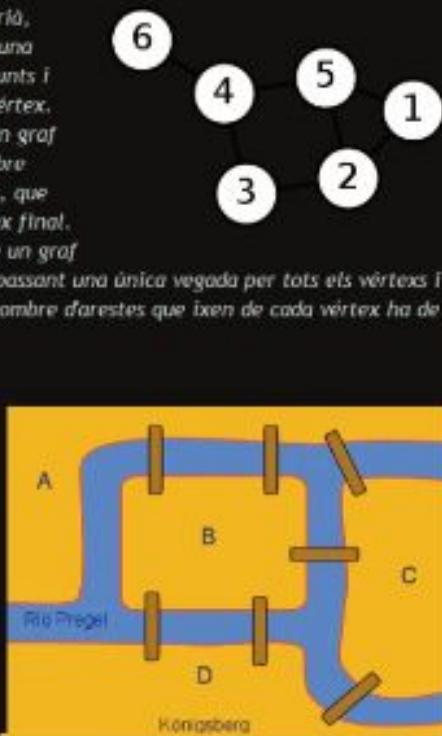
Reflexionant sobre això, per a que un graf es puga recórrer des d'un vèrtex, passant una única vegada per tots els vèrtexs i acabant en el mateix vèrtex, el nombre d'arestes que ixen de cada vèrtex ha de ser parell, sense cap excepció.

Els ponts de Königsberg

Els ponts de Königsberg és un problema matemàtic resolt per el matemàtic Euler, que utilitzà els grafs per a explicar la solució.

El problema diu així:

La ciutat de Königsberg, que actualment s'anomena Kaliningrado, a Rússia, restava dividida en 4 parts, separades per el riu Pregolya, que s'havien unit amb set ponts. La pregunta dels diu així: és possible creuar tots els ponts únicament una vegada deixint i acabant a la mateixa part de la ciutat? Euler va representar aquest problema amb un graf, representant els punts com arestes i les parts de la ciutat com vèrtexs.

Rebeca Piquer, 4t B

MATEMÀTIQUES AVANÇADES: 4 ANYETS JUNTS.

Avui, queda una setmana per acabar un cicle, una etapa, plena de moments, persones, records i xifres...

Hem acabat l'Educació Secundària, si, aquells quatre anys que molts anomenen l'ESO, però per a mi aquests 4 anys han sigut molt més que 3 lletres en majúscules:

Recorde aquell dia en el que aquest edifici era completament desconegut per a mi, només coneixia les tipiques històriques urbanes: que si et pegaven al bany, que si et llevaven l'entrepà... Entràvem al institut amb la motxilla ven amarrada a l'esquena,(ja que si anaves en una motxilla de rodetes es burlaven de tu), calcetins pels genolls, i ben poc coneixement. Torne enrere en el temps, i em veig a mi, en primera fila, entre una colla de xiquets, intentant descifrar les fórmules que escrivia el professor a la pissarra. Aquells temps si que eren bons, vesprades lliures, les primeres baralles, els primers amors.... Ai, d'amors, si jo et contara!

Allí vaig descobrir el meu amor per les matemàtiques, fractals i equacions varen captar la meua atenció. Revisc aquelles equacions que encara faig amb ganes de resoldre la x, la y, la z , i tot el que se'm posara per davant. Jo, que amb 12 anys em pensava que em menjaria el món

J.L.Rodrigo i Pablo Bolumar
4t B

Els skinheads (també coneguts com a caps rapats) van sorgir a Anglaterra en la dècada de 1960, com a descendents del moviment **mod** que va sorgir al Regne Unit en 1958. els mods eren joves de classe mitjana, als qui els agradava la roba elegant, les scooters i les baralles dels carrers.

També per eixa època, a Jamaica, es trobaven colles de joves anomenats **rude-boys**, amb gustos semblants als dels mods. estos rude-boys escoltaven reggae i rocksteady. a partir de 1962, amb la independència de l'illa, molts jamaicans van emigrar a Anglaterra i van portar la seu música i la seu estètica rude-boy amb ells. els mods es van sentir atrets per la música jamaicana i els nous veïns igual d'addictes a les baralles que ells i van començar a freqüentar els discoteques que la passaven. combinant els seues músiques va sorgir la segona onada de l'ska

13

Els mods van continuar escoltant música negra, sobretot per l' ska i el naixent rocksteady, i van radicalitzar la seuva actitud, adoptant una estètica i una actitud més agressiva (pel que se'ls va cridar hard-mods). van començar a vestir amb roba més pràctica i identificada amb la classe obrera: botes de treball, tibant, etc. a més es va poder apreciar una tendència a tallar-se els cabells més curts que anteriorment (sense arribar a rapar-se'l).

En eixos grups d'hard-mods es comencen a veure alguns joves amb el cap rapat i botes pesades que reben diversos noms (noheads, baldheads, cropheads, suedeheads), fins que en 1969 són coneguts definitivament com skinheads, alguns que porten molt de temps en "el moviment" o "forma de vida" skin són denominats **skinheads old school**.

Igual que els antics mods, els skinheads van continuar escoltant la música dels rude-boys (tant és així que al reggae que feien els jamaicans a Anglaterra se li va començar a dir « skinhead reggae»). la seuva vestimenta era més «proletària», consistint en jaquetes bombades o «bombers»(encara que estes van aparéixer més tardanament), camises o polos, tibant, vaquers i botes, deixant els vestits per a alguns dels de major edat. a més, motivats pel campionat mundial de futbol guanyat per Anglaterra, molts skinheads es van convertir en hooligans (altres d'un equip de futbol).

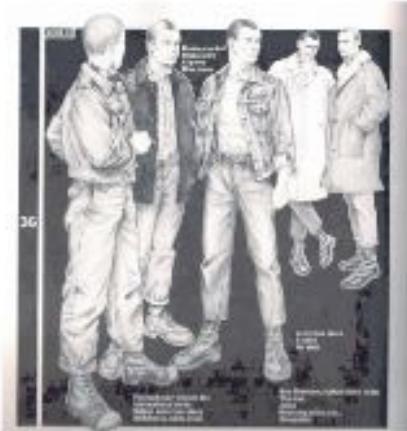
El que unia als skinheads era el seu gust per un mateix tipus de música i vestimenta, així com pel futbol i la resolució violenta dels conflictes. generalment també compartien certs valors, com el culte al coratge, a la camaraderia, a la lleialtat i l'orgull de pertànyer a la classe treballadora. este orgull es traduïa en una ètica (disciplina i treball dur). No eren una agrupació política, com alguns creuen, sinó una forma de vida.

Tot açò va canviar a finals de la dècada dels 70, amb l'aparició de l'oi! (música que rep eixe terme per l'expressió anglesa « hey you »), un estil més ràpid, potent i radical que els anteriors (ska, reggae, rocksteady). Va començar en l'última partix de l'any 1977 com una reacció al gir cap a com havia de comercial tingut lloc en el punk per a llavors, ja que este havia començat a 'comercialitzar-se' i perdre el seu caràcter contestatari i antisistema. va ser un intent de tornar el punk als tems que afectaven la vida i el dia a dia dels xics i xiques de classe treballadora, i musicalment es basava en les primeres bandes de punk com The clash o Ramones, mes-clant-ho amb el primer rock britànic dels Rolling Stones i The Who.

Un grup conegut com Skrewdriver va ser el que va provocar l'any 1979 una escissió en el moviment skinhead, quan el cantant i líder del grup Ian Stuart es va afiliar al National Front (partit d'extrema dreta) i el grup passa a ser considerat el primer grup de rac (rock against communism, rock contra el comunisme), raó per la qual antics membres de la banda la van abandonar, i molts skinheads van repudiar al grup i la seua tendència neofeixista. molts, no obstant això, van recolzar la idea, creant un moviment paral·lel: el moviment skinhead neonazi.

K
A
R
P
E

D'
I
E
S

13

El 1987 es funda sharp, acrònim de skin heads against racial prejudice (caps rapats contra els prejuïs racials) en els quals preval la cultura de l'esperit del 69, antiracisme i solidaritat. Més tard, a causa de la divisió política dels membres del sharp es funda la rash (xarxa & anarchist skin head, skinheads rojos i anarquistes), un col•lectiu que agrupa a tots els skinheads d'idees esquerrenes (siga comunista, socialista o anarquista), antiracistes, antifeixistes i homoskins (skinheads homosexuals).

Rubés Castillo 2n PQPI

K

- A Per a finalitzar el curs volem ensenyar-vos una mostra del que hem treballat. A les classes de Prosocial hem parlat de com som, de com ens va a l'institut, de com resoldre problemes, de la comunicació amb els nostres companys, professors, etc.
- P El còmic "Todo acaba bien" està fet per un grup d'alumnes de 1 C/D i 1 D i vol reflectir que per a solucionar els problemes hem de tranquil·litzar-nos, reflexionar i dialogar.
- E L'article "Los sueños" és el resultat d'haver treballat amb els alumnes de 2n E.S.O qui som, qui volem ser en un futur, quins valors necessitem, etc.
- D' Esperem que vos agrade!

D

I
E
S

13

LOS SUEÑOS

K
A
R
P
E

D'
I
E
S

La perseverancia es cuando una persona tiene un sueño o quiere hacer algo, y a pesar de las veces que falla, sigue luchando e intentándolo, hasta que lo consigue.

En el cine hay algunos ejemplos de perseverancia como en las siguientes películas:

-El show de Truman.

-El club de los poetas muertos.

-Billie Elliot.

-Quiero ser como Beckham.

O la trilogía de Somos los mejores, que trata de unos chicos que luchan por el mismo sueño:
Llegar a ser los mejores jugadores de hockey de su país.

En la vida real, también hay ejemplos de personas perseverantes, como el físico Stephen Hawking, que a pesar de la grave enfermedad que padece, hoy en día es uno de los mejores Astrófisicos del momento.

En definitiva, como dijo Hawking...

"Uno tiene que crecer lo suficiente para darse cuenta de que la vida no es justa. Lo único que te queda, es hacer todo lo que puedas en la situación en la que te halles."

¿Cuál es tu sueño?...

Ana Isabel

2.D

ECONOMIA

Somos los alumnos de 4 de la ESO, de la optativa Empresa e Iniciativa emprendedora. Este año durante todo el curso hemos montado una cooperativa llamada "F.A.M" (Fet a mà).

Esta cooperativa ha tratado de aplicar todos los principios de las cooperativas:

- Tomar decisiones democráticamente.
- Conocer y poner en práctica los valores de la cooperación.
- Gestionar un proyecto que reparte tareas y recursos.
- Tener un primer contacto con la creación y gestión de una empresa.

Somos 14 alumnos que hemos puesto mucha ilusión en esta asignatura.

También hemos realizado dos mercadillos en el instituto, uno en Navidad y otro que está previsto para el 14 de Junio. En ellos hemos vendido productos elaborados por nosotros, como tarta de chocolate, tortilla de patatas, etc. Además dentro de la cooperativa se creó un taller de pulseras de chapas y colgantes hechos con cápsulas de café.

Nos lo hemos pasado muy bien en esta asignatura.

Gema Gómez y Jamal Zeroual 4º ESO.

Con la colaboración de la Cooperativa Consum

K Esta publicidad es de una fragancia llamada Red Door de Elizabeth Arden. El tema del que trata esta imagen publicitaria es que, al ponerse la colonia, una, se sentirá mucho más radiante; esto, se remarca gracias a la puerta roja que aparece en el fondo añadida a el fondo de la colonia propiamente dicha, y, finalmente, la apariencia total de la chica; otro elemento que no se ve enseguida al mirar la publicidad es el pie de foto, "Entre aquí. Saldrá espectacular".

A Dicha publicidad se hace llamar: "La fragancia". Tanto el publicista como el fotógrafo, al parecer, han querido que se crea que la al comprar y ponerse el perfume, esa persona crea estar más radiante, como una persona nueva. Por otra parte, han intentando hacer que la gente piense que sin esa precisa colonia, no son absolutamente nada.

R Esto se puede ver en la imagen a través de la chica que se encuentra delante de una puerta roja, al igual que el fondo del frasco de perfume; que está bien vestida, maquillada y radiante. Si se tiene en cuenta el eslógán que se encuentra bajo la mujer, se puede pensar, que al estar la mujer delante de la puerta, ha salido de algún lugar, y al salir de ahí y usar la fragancia, ha adquirido esa nueva belleza.

P El significado que la imagen puede tener es que al entrar por la puerta, que hace referente a la colonia estarás mucho mejor; por otra parte, su sentido, podría considerarse el anterior explicado, por ejemplo.

E Otro título que esta publicidad podría tener podría ser algo parecido a: "La fragancia, tu sueño".

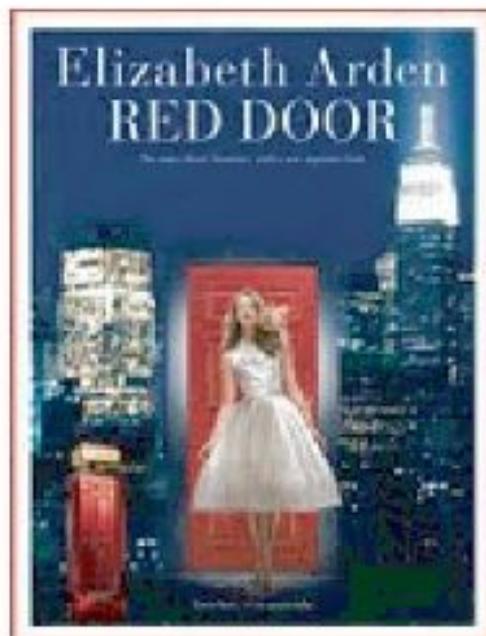
D' 13 La imagen sugiere y evoca que al comprar ese producto te llenará de felicidad y bienestar e incluso, puede que lujo. A parte de la puerta roja y como está arreglada la mujer; el fondo general, es una ciudad con luces y de noche, por lo que puede dar a entender que con esa colonia en tus manos, podrás vivir bien y en una ciudad como la que se ve. La publicidad en sí, no parece nada desagradable al verla.

Tanto el publicista como el fotógrafo, al hacer y crear esta publicidad pensarian antes en la distancia social y pública, ya que, al relacionarse, pretenden dar a entender que la colonia hará sentir bien a la gente consigo mismo y con los demás y que no sea criticada por su aspecto y demás. Por otra parte, también pensarian en las distancia y relaciones intimas y personales, ya que dan a entender que con ese perfume atraerá a más gente y no se será rechazado y/o criticado.

Esta publicidad pretende reforzar el consumismo haciendo creer a la gente que comprando ese producto todo irá bien; también pretender no apartarse mucho de lo que se lleva, es decir, las distintas modas, y defiende el materialismo y el hedonismo, es decir, para estar bien y encontrar la felicidad, solo hay que tener bienes materiales, como en este caso, el producto anunciado.

En mi opinión, este anuncio publicitario niega a las personas, completamente el derecho a decidir y a decir lo que quiere verdaderamente. Por ejemplo, en este "anuncio", creo que se utiliza bastante el menosprecio, aunque no directamente del todo, la publicidad pretende que las personas que compran el producto se vean superiores a las demás, a las personas que no lo compran, por lo tanto es una forma de atraer a la gente y de "hacerlos mejores que otros"; por ejemplo, elude a la gente de sus gustos y/o convicciones. También deciden por las personas lo que deben hacer, es decir, imponen lo que tienen que comprar, eso es así, porque si y ya está.

Marta Cuartero Cremades, 1º Bach. PIP

Vivim temps ennuvolats, la crisi financer encara està present en el nostre dia a dia. A la suma d'aquestes calamitats, ara també estem patint unes mesures que es poden catalogar com antidemocràtiques de caràcter conservador i liberals que beneficien a pocs.

És ben sabut que Europa continua estant sota el domini dels vells grups socials dominants. Europa com a tal és propietat dels banquers, financers, empresaris i tots aquells que el seu capital està ple de zeros. Tots aquests són els vertaders governants d'Europa i el polítics que nosaltres creiem com a poderoses persones estan sotmesos a la seua voluntat. La crisi ha agreujat aquesta situació surrealista que s'assembla més a un obra de titelles on els que mouen els fils ho fan segons les seues pretensions.

Com ens feia saber Marx, un fantasma recorre Europa però en aquest cas no és el comunisme, sinó el fantasma d'un poder econòmic, d'un poder antagonista al marxisme, el capitalisme. L'ombra dels feliços temps passats cada vegada és més gran i ampla. Els deutes de les hipoteques que abans tant ens havien ajudat a aconseguir semblar rics ara ens convertixen en pobres.

Les polítiques austeres i de continus retalls estan portant a la societat pel camí de l'amargor. L'actual canvi polític no està aconseguint els exitosos resultats que en les campanyes electorals ens prometien.

L'actualitat s'està semblant cada volta més a la societat de finals de segle XIX. Marx ja ens va avisar del capitalisme i les seues crisis espòradiques però el poder és el poder.

No vull semblar que estic referint-me indirectament a l'acceptació del comunisme com a sistema. El comunisme suposa una utopia, però moltes de les seues pretensions socials han sigut adoptades al llarg de la història, una història que Marx intentava descriure científicamente, un materialisme històric on es repassa la continua lluita entre oprimits i oprimits.

Ara mateixa aquests drets i llibertats socials s'estan destruint per a donar pas a unes mesures que abans d'ajudar a la població l'únic que estan fent és ofegar-los.

No pretenc finalitzar parlant de tant de pessimisme sinó més bé fer una crítica cap aquells que, sabent com està la situació mundial, la nostra situació, es neguen a adoptar reformes verdaderament de millora econòmica. Mentre el vaixell s'afona, els polítics es convertixen en els directors d'una orquestra que toca per a calmar momentàniament als passatgers i fer-los més fàcil la mort, i com no, els burgesos capitalistes s'allunyen del desastre en els seus luxosos bots salvavides. O no recordeu el *Titàníc*?

Aitor Costa, 2n BAT PEV

L'ou que sura.

- Aquest experiment tracta d'observar com afegint i dissolent sal en l'aigua, es pot canviar la densitat de l'aigua.

Materials:

- Ou de gallina.
- Aigua.
- Recipient on càrrega l'ou: (got d'aigua).
- Sal.
- Cullera.

Procés:

- 1r: Si hi agafa el got, es plena d'aigua i s'hi introduceix l'ou (es pot observar com no sura).
- 2n: Es retira l'ou de l'aigua, s'agafa una culereta de cafè i s'afegeix en l'aigua.
- 3r: Es remou l'aigua amb sal fins que quede quasi transparent, després s'introduceix l'ou.
- 4t: Observem com l'ou sura més que quan no tenia sal.

*Per a poder observar canvis més eficaços el procés es pot repetir totes les vegades que es desitge.

Àngel I. Vélez Monzó

K
A
R
P
E

D'
I
E
S

13

K
A
R
P
E

D'
I
E
S

13

El dia 13 de maig tingué lloc a València la Trobada d'escoles en valencià d'en-guany. Ens hi ajuntàrem escoles i instituts de les comarques de l'Horta Nord, Sud, Camp de Túria i Camp de Morvedre, a més de València. Aci teniu algunes imatges de la jornada.

